

Věc C-302/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

9. července 2020

Předkládající soud:

Cour d'appel de Paris (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

9. července 2020

Žalobce:

A

Za přítomnosti:

L'Autorité des marchés financiers

I. Předmět původního řízení

- 1 Předmětem věci v původním řízení je žaloba, kterou A, finanční novinář, podal proti rozhodnutí výboru pro ukládání sankcí l'Autorité des marchés financiers (Úřad pro dohled nad finančními trhy) (dále jen „výbor pro ukládání sankcí“), kterým mu byla uložena peněžitá sankce ve výši 40 000 eur za to, že poskytl informace o nadcházejícím zveřejnění novinových článků, které pojednávaly o zvěstech kolujících na trhu ohledně emitentů finančních nástrojů, v internetovém deníku, který jej zaměstnával. Výbor pro ukládání sankcí dospěl k závěru, že sdělením uvedených informací došlo k nedovolenému zpřístupnění důvěrných informací. A se domáhá zrušení tohoto rozhodnutí. V zásadě tvrdí, že uvedená kvalifikace je neslučitelná s výkonem povolání finančního novináře. Úřad pro dohled nad finančními trhy (dále jen „AMF“) v podstatě uvádí, že uvedené informace nebyly zpřístupněny pro účely žurnalistiky.

II. Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 2 Aby mohl cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) rozhodnout ve věci v původním řízení, považuje za nezbytné obrátit se na základě článku 267 SFEU na Soudní dvůr Evropské unie s otázkami týkajícími se výkladu (i) pojmu „důvěrná informace“ ve smyslu čl. 1 bodu 1 prvního pododstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem, a (ii) podmínek použití článků 10 a 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES.

III. Předběžné otázky

„1) Zaprvé,

a) Musí být čl. 1 bod 1 první pododstavec směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem, vykládán v tom smyslu, že informace, která se týká nadcházejícího zveřejnění novinového článku pojednávajícího o zvěstech kolujících na trhu ohledně emitenta finančních nástrojů, může splňovat požadavek přesné povahy informace, kterou výše uvedené články požadují pro naplnění kvalifikace důvěrné informace?

b) Má na posouzení přesné povahy dotčené informace vliv okolnost, že novinový článek, jehož nadcházející zveřejnění představuje dotčenou informaci, zmiňuje jako zvěst z trhu i cenu veřejné nabídky odkupu akcií?

c) Jsou známost novináře podepsaného pod článkem, pověst sdělovacího prostředku, který ho zveřejnil, a skutečně významný dopad (*ex post*) takového zveřejnění na cenu cenných papírů, jichž se týká, relevantními skutečnostmi pro účely posouzení přesné povahy dotčené informace?

2) Zadruhé, v případě odpovědi [podle které] může taková informace, jako je informace, která je předmětem projednávané věci, splňovat požadavek přesné povahy:

a) Musí být článek 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání

trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES vykládán v tom smyslu, že informace o nadcházejícím zveřejnění jeho článku pojednávajícího o zvěstech z trhu, kterou novinář sdělil jednomu ze svých obvyklých zdrojů, byla zveřejněna *„pro účely žurnalistiky“*?

b) Závisí odpověď na uvedenou otázku zejména na tom, zda novinář získal informace o zvěstech z trhu od tohoto zdroje nebo zda bylo sdělení informace o nadcházejícím zveřejnění článku užitečné k objasnění důvěryhodnosti těchto zvěstí uvedeným zdrojem?

3) Zatřetí, musí být články 10 a 21 nařízení (EU) č. 596/2014 vykládány v tom smyslu, že i v případě, kdy byla důvěrná informace zveřejněna novinářem *„pro účely žurnalistiky“* ve smyslu článku 21, je kurčení oprávněnosti či neoprávněnosti jejího zveřejnění nutné posoudit, zda byla poskytnuta *„v rámci běžného výkonu [...] povolání [novináře]“* ve smyslu článku 10?

4) Začtvrté, musí být článek 10 nařízení (EU) č. 596/2014 vykládán v tom smyslu, že důvěrná informace se považuje za zveřejněnou v rámci běžného výkonu povolání novináře v případě, že zpřístupnění důvěrné informace bylo nezbytně nutné pro výkon tohoto povolání a v souladu se zásadou proporcionality?“

IV. Právní rámec

1. Ustanovení unijního práva

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zaskvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)

Článek 1

„Pro účely této směrnice se rozumí:

1) *„důvěrnou informací“ informace přesné povahy, která nebyla uveřejněna, týkající se přímo nebo nepřímo jednoho nebo více emitentů finančních nástrojů nebo jednoho nebo více finančních nástrojů a která, kdyby byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů nebo na ceny odvozených finančních derivátů.*

[...]“

Směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem

Bod 1 odůvodnění:

„Rozumní investoři opírají svá investiční rozhodnutí o informace, které již mají k dispozici (,informace dostupné ex ante‘). Proto by otázka, zda by mohl rozumný investor vzít při investičním rozhodnutí v úvahu konkrétní informaci, měla být hodnocena na základě informací dostupných ex ante. Takové hodnocení musí posoudit předpokládaný dopad informací, zejména s ohledem na souhrn souvisejících činností dotyčného emitenta, spolehlivost zdroje informací a jiné tržní proměnné, které mohou za daných okolností ovlivnit příslušný finanční nástroj nebo odvozený finanční derivát.

Článek 1

„Důvěrné informace

1. Pro účely čl. 1 bodu 1 směrnice 2003/6/ES se informace považuje za ,přesné povahy‘, pokud zmiňuje souhrn okolností, který existuje nebo u kterého lze rozumně očekávat, že bude existovat, nebo událost, k níž došlo nebo u níž lze rozumně očekávat, že k ní dojde, a pokud je dostatečně konkrétní, aby bylo možné na jejím základě dojít k závěru ohledně možného dopadu takového souhrnu okolností či takové události na ceny finančních nástrojů nebo odvozených finančních derivátů.

2. Pro účely čl. 1 bodu 1 směrnice 2003/6/ES se ,která, kdyby byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů nebo na ceny odvozených finančních derivátů‘ rozumí informace, kterou by rozumný investor pravděpodobně použil jako součást základu pro svá investiční rozhodnutí.“

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (dále jen „nařízení MAR“)

Bod 77 odůvodnění

„Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen ,Listina‘). Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a používáno v souladu s těmito právy a zásadami. Pokud se toto nařízení odvolává zejména na pravidla upravující svobodu tisku a svobodu slova v ostatních médiích a pravidla nebo kodexy upravující povolání novináře, je třeba přihlídnout k těmto svobodám, jak jsou zaručeny v Unii a členských státech a uznány podle článku 11 Listiny a jiných příslušných ustanovení.“

Článek 8 odst. 4

„4. Tento článek se použije na každou osobu, která disponuje vnitřní informací v důsledku toho, že:

- a) je členem správních, řídicích nebo dozorčích orgánů emitenta [...];
- b) má podíl na kapitálu emitenta [...];
- c) má přístup k této informaci v souvislosti s výkonem zaměstnání, povolání nebo v souvislosti s plněním povinností, nebo
- d) je zapojena do trestné činnosti.

Tento článek se rovněž použije na každou osobu, která disponuje vnitřní informací za jiných okolností než těch uvedených v prvním pododstavci, pokud tato osoba ví nebo by měla vědět, že se jedná o vnitřní informaci.“ (Podtržením zvýraznil předkládající soud)

Článek 10

„Nedovolené zpřístupnění vnitřní informace

1. Pro účely tohoto nařízení dochází k nedovolenému zpřístupnění vnitřní informace tehdy, pokud osoba disponuje vnitřní informací a zpřístupní tuto informaci jakékoli jiné osobě, s výjimkou případů, kdy dojde k tomuto zpřístupnění informací v rámci běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností.

Tento odstavec se vztahuje na všechny fyzické či právnické osoby v situacích či za okolností uvedených v čl. 8 odst. 4.

[...]“ (Podtržením zvýraznil předkládající soud)

Článek 21

„Zveřejňování nebo šíření informací ve sdělovacích prostředcích

Pro účely článku 10, čl. 12 odst. 1 písm. c) a článku 20, jsou-li informace zveřejňovány nebo šířeny a jsou-li doporučení formulována nebo šířena pro účely žurnalistiky nebo jiné formy projevu ve sdělovacích prostředcích, je třeba toto zveřejňování nebo šíření informací posoudit s ohledem na pravidla týkající se svobody tisku a svobody projevu v ostatních sdělovacích prostředcích a na pravidla nebo kodexy, jimiž se řídí výkon novinářské činnosti, s výjimkou situací:

- a) příslušné osoby nebo osoby s nimi úzce propojené získávají, přímo nebo nepřímo, výhodu nebo zisk ze zveřejňování nebo šíření zmíněných informací, nebo

- b) *zveřejnění nebo šíření je činěno se záměrem uvést trh v omyl, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančních nástrojů.*“ (Podtržením zvýraznil předkládající soud)

2. Vnitrostátní předpisy

Règlement général de l'AMF (obecné nařízení AMF, dále jen „RGAMF“)

- 3 Článek 621-1 RGAMF ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu stanovil:

„Důvěrnou informací je informace přesné povahy, která nebyla uveřejněna, týká se přímo nebo nepřímo jednoho nebo více emitentů finančních nástrojů nebo jednoho nebo více finančních nástrojů a která, kdyby byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů nebo na ceny odvozených finančních nástrojů.

Informace se považuje za informaci přesné povahy, pokud zmiňuje souhrn okolností nebo událost, k nimž došlo nebo k nimž může dojít, a pokud je možné na jejím základě dojít k závěru o možném dopadu těchto okolností či takové události na ceny finančních nástrojů nebo odvozených finančních nástrojů.

Informací, která, kdyby byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů nebo na ceny odvozených finančních nástrojů, se rozumí informace, kterou by rozumný investor pravděpodobně použil jako součást základu pro svá investiční rozhodnutí.“

- 4 Uvedená ustanovení zajišťovala provedení čl. 1 bodu 1 prvního pododstavce směrnice 2003/6, upřesněného čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 2003/124/ES, který byl následně převzat do čl. 7 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a 4 nařízení MAR.
- 5 Článek 622-1 RGAMF ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu stanovil:

„Osoba uvedená v článku 622–2 nesmí použít důvěrnou informaci, již disponuje. Takovou informaci nesmí [...] sdělit jiné osobě nad rámec běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností nebo použít pro jiné účely, než pro které jí byla sdělena [...].“

- 6 Uvedený článek provedl ustanovení čl. 2 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2003/6, která jsou nyní v podstatě obsažena v čl. 10 odst. 1 nařízení MAR.
- 7 Článek 622–2 RGAMF ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu stanovil:

„Zákaz uvedený v článku 622–1 se vztahuje na každou osobu, která disponuje důvěrnou informací z důvodu:

1° svého členství ve správních, vedoucích, řídicích nebo dozorcích orgánech emitenta;

2° svého podílu na kapitálu emitenta;

3° přístupu k této informaci v souvislosti s výkonem zaměstnání, povolání nebo plněním povinností anebo v souvislosti s přípravou či prováděním finančních operací;

4° svých činností, které mohou být trestným činem.

Uvedený zákaz se vztahuje též na jakoukoli jinou osobu, která disponuje důvěrnou informací a přitom ví, nebo by měla vědět, že jde o důvěrnou informaci.

- 8 Uvedený článek provedl ustanovení čl. 2 odst. 1 a článku 4 směrnice 2003/6, která jsou v současné době obsažena v čl. 8 odst. 4 nařízení MAR.

V. Shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 9 A, v současnosti v důchodu, působil po mnoho let jako novinář v několika britských denících, nejprve ve „Financial Times“ (po dobu devatenácti let), poté v „Times“ (po dobu dvou let) a nakonec v „Daily Mail“ (po dobu dvaceti sedmi let). V rámci svého působení v deníku „Daily Mail“, kde pravidelně publikoval články nazvané „Zprávy z finančních trhů“, v nichž přinášel zvěsti kolující na trzích, byl autorem dvou článků, které se týkaly cenných papírů přijatých k obchodování v sekci A burzy Euronext. Oba tyto články byly zveřejněny na internetové stránce deníku „Daily Mail“ nazvané „Mail Online“.
- 10 První článek nazvaný „Zprávy z finančních trhů: akcie Hermès se vrací do módy“ byl zveřejněn na „Mail Online“ dne 8. června 2011 vpoledvečer. Tento článek poukazyval na možnou nabídku společnosti LVMH na odkoupení cenných papírů Hermès za cenu 350 eur za akcii, což představovalo navýšení o 86 % v porovnání s uzavíracím kurzem na konci obchodního dne. Den po zveřejnění článku se kurz cenného papíru zvýšil hned po zahájení obchodování a v průběhu burzovního dne dále rostl.
- 11 Druhý článek, který byl zveřejněn na „Mail Online“ dne 12. června 2012 vpoledvečer, byl nazvaný „Zprávy z finančních trhů: zvěsti o ropě rozdmýchávají trh“. Tento článek uváděl, že cenné papíry společnosti Maurel & Prom mohou být v brzké době předmětem nabídky na odkoupení za cenu přibližně 19 eur za akcii, což představovalo navýšení o 80 % ve srovnání s posledním kurzem. Následující den po zveřejnění článku se kurz cenného papíru zvýšil hned po zahájení obchodování a poté rostl i během burzovního dne. Dne 14. června 2012 společnost Maurel & Prom tyto zvěsti popřela.

- 12 Bylo zjištěno, že krátce před zveřejněním těchto dvou článků na „Mail Online“ byly zadány příkazy ke koupi cenných papírů Hermès a Maurel & Prom.
- 13 Vzhledem k tomu, že byly zaznamenány podobnosti mezi uvedenými operacemi a příkazy zadanými na trhu s cennými papíry společnosti Arkéma, které byly uskutečněny krátce před zveřejněním článku ohledně zvěstí na trhu týkajících se společnosti Arkéma na blogu internetových stránek britského deníku „The Financial Times“, rozhodl se dne 15. listopadu 2013 generální tajemník AMF o rozšíření šetření, které bylo zahájeno dne 1. června 2012 ohledně obchodování s cennými papíry a finančního výkaznictví společnosti Arkéma, na obchodování s cennými papíry a finanční výkaznictví společnosti Maurel & Prom a dne 21. ledna 2014 i na obchodování s cennými papíry společnosti Hermès.
- 14 Z provedených šetření bylo zjištěno, že několik britských rezidentů, mezi nimi B, E, F, G a H, uskutečnilo z britského území krátce před zveřejněním výše uvedených článků na „Mail Online“ nákupní operace, a následně své pozice uzavřelo poté, co došlo ke zveřejnění článků.
- 15 AMF v této souvislosti několikrát požádala o pomoc s vyšetřováním svůj britský protějšek, „Financial Conduct Authority“ (Úřad pro kontrolu finančních trhů, dále jen „FCA“), a to s odkazem na ustanovení v oblasti mezinárodní spolupráce, a sice na základě článku 16 směrnice 2003/6 a dále na základě několika mnohostranných dohod v oblasti spolupráce, výměny informací a dohledu („Multirátéral Memorandum of Understanding“ (mnohostranné memorandum o spolupráci, dále jen „MMoU“), jejichž signatáři jsou AMF i FCA.
- 16 FCA poskytla zejména telefonní výpisy A za období od 4. července 2007 do 14. června 2013 zachycující veškerou jeho příchozí a odchozí komunikaci (dále jen „sporný soubor“). AMF zařadila sporný soubor do spisu.
- 17 Dne 23. února 2016 zaslalo ředitelství pro vyšetřování a dohled AMF dopisy B, C, H, E, F a G, jakož i A, informující je jednak o skutečnostech, které by jim mohly být s ohledem na zjištění vyšetřovatelů vytýkány, jednak o možnosti předložit v určené lhůtě v odpověď vyjádření. Adresáti uvedených dopisů zaslali v odpověď svá vyjádření, a to včetně A, který tak učinil dopisem doručeným dne 3. května 2016.
- 18 Vyšetřovací zpráva byla předložena dne 5. července 2016. S ohledem na tuto zprávu rozhodla zvláštní komise kolegia AMF dne 19. července 2016 o oznámení vytýkaných skutečností všem dotčeným osobám, zejména A.
- 19 Podle oznámení vytýkaných skutečností, které bylo posledně zmíněnému zasláno dopisem ze dne 7. prosince 2016, mu byla vytýkána čtyři pochybení spočívající v tom, že v rozporu s články 622–1 a 622–2 RGAMF sdělil C a B důvěrnou informaci, která se týkala nadcházejícího zveřejnění dvou článků na „Mail Online“ přinášejících zvěsti kolující ohledně podání veřejné nabídky odkupu cenných papírů Hermès a Maurel & Prom.

- 20 Oznámení vytýkaných skutečností byla zaslána rovněž C a B. C bylo vytýkáno, že uvedené informace poskytl dále F, který byl viněn z toho, že tyto informace využil při provádění finančních operací s cennými papíry Hermès a Maurel & Prom. B bylo vytýkáno, že uvedené informace sám využil.
- 21 V reakci na oznámení vytýkaných skutečností, které mu bylo zasláno, předložil A dne 3. července 2017 písemné vyjádření.
- 22 Zpravodaj jmenovaný předsedou výboru pro ukládání sankcí předložil svou zprávu dne 21. června 2018 poté, co vyšetřované osoby předvolal k výslechu a vyslechl některé z nich, mimo jiné A dne 23. února 2018, který ke zprávě nepředložil své vyjádření.
- 23 Vyšetřované osoby byly předvolány na zasedání výboru pro ukládání sankcí, které se konalo dne 14. září 2018.
- 24 Rozhodnutím č. 11 ze dne 24. října 2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“) dospěl výbor pro ukládání sankcí k závěru, že informace o nadcházejícím zveřejnění novinového článku pojednávajícího o zvěstech kolujících na trhu může představovat důvěrnou informaci a že dotčené informace splňují podmínky, aby byly kvalifikovány jako důvěrné informace. Výbor tedy konstatoval, že A sdělil důvěrnou informaci týkající se cenných papírů společnosti Hermès C a B a důvěrnou informaci týkající se cenných papírů společnosti Maurel & Prom pouze C, a uložil mu peněžitou sankci ve výši 40 000 eur.
- 25 Co se týče ostatních dotčených osob, konstatoval výbor pro ukládání sankcí, že část pochybení, která jim byla vytýkána, byla prokázána, a uložil jim peněžitou sankci v rozmezí od 20 000 do 150 000 eur.
- 26 Proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání pouze A. Domáhá se, aby soud *in limine litis* rozhodl, že vyšetřování a stíhání je stíženo vadou, a v důsledku toho napadené rozhodnutí zrušil. Podpůrně navrhuje, aby soud uvedené rozhodnutí změnil v rozsahu, v němž bylo vyloučeno použití článku 21 nařízení č. 596/2014, nebo v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že pochybení, která mu jsou kladena za vinu, byla prokázána, a aby jej tudíž soud prohlásil za neopodstatněné a rozhodl, že uložení sankce není namístě. Ještě podpůrněji navrhuje snížení uložené sankce. AMF navrhuje žalobu zamítnout.

VI. Skutečnosti, o nichž rozhodnul předkládající soud

A. Žalobní důvody vycházející z vady řízení

- 27 A uplatnil různé žalobní důvody vycházející z vad řízení, v jejichž důsledku se domnívá, že je napadené rozhodnutí neplatné. Dovolával se porušení práva na ochranu novinářských zdrojů, pochybení při některých slyšeních a pochybení při oznámení vytýkaných skutečností.

- 28 Všechny tyto žalobní důvody byly předkládajícím soudem zamítnuty.
- 29 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z porušení práva na ochranu novinářského zdroje, k němuž mělo dojít zařazením sporného souboru do spisu (viz bod 16), konstatoval cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži), že toto zařazení bylo skutečně neoprávněné. Má za to, že neodpovídá převažujícímu požadavku veřejného zájmu, a to zejména z toho důvodu, že porušení práva na ochranu novinářských zdrojů, jak je chráněno článkem 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“), překročilo s ohledem na rozsah uvedeného spisu meze toho, co bylo nezbytně nutné.
- 30 Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) má nicméně za to, že uvedenou vadou není stíženo celé vyšetřování a řízení o uložení sankce, a tudíž ani napadené rozhodnutí. Z časového sledu provedeného vyšetřování totiž vyplývá, že žádost o předání údajů o kontaktech s B a C nebyla založena na využití sporného souboru, ale vyplývá z jiných skutečností zjištěných vyšetřovateli, z nichž některé měli k dispozici ještě před obdržetím sporného souboru, a jež mohl výbor pro ukládání sankcí platně použít. Soud tedy uvedený žalobní důvod směřující ke zrušení zamítl.
- 31 Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) zamítl rovněž žalobní důvody A vycházející z toho, že nebyl vyslechnut, a z pochybení, k nimž došlo při výsleších ostatních vyšetřovaných osob během přípravné fáze vyšetřování, která předchází řízení o uložení sankce zahájenému oznámením vytýkaných skutečností. Má za to, že dotazník, který byl A předán prostřednictvím FCA, a způsob použití poskytnutých odpovědí neporušily zásadu loajality při vyšetřování a právo na obhajobu. Má rovněž za to, že výslechy ostatních vyšetřovaných osob nebyly v rozporu se zásadou loajality při vyšetřování.
- 32 Pokud jde o žalobní důvod vycházející z nesprávného oznámení vytýkaných skutečností, uvádí A, že uvedené oznámení, které mu bylo zasláno dne 7. prosince 2016, mělo odkazovat na článek 21 nařízení MAR, které vstoupilo v platnost dne 3. července 2016, a nikoli na článek 622–1 RGAMF, který byl použitelný v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, ale byl zrušen v září 2016 poté, co vstoupilo v platnost nařízení MAR. A poukazuje na to, že článek 21 nařízení MAR zavedl režim, který je, pokud jde o zveřejnění důvěrných informací, pro novináře příznivější, přičemž vymezení uvedeného pochybení je podmíněno splněním dalších podmínek, což odůvodňuje jeho retroaktivní použití „*in mitius*“. Tvrdí, že vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti, které jsou nezbytné pro posouzení vytýkaného pochybení, nejsou uvedeny v oznámení vytýkaných skutečností, je toto oznámení protiprávní a tato vada způsobuje neplatnost následného řízení o uložení sankce, a tudíž i napadeného rozhodnutí.
- 33 AMF nezpochybňuje zpětnou použitelnost „*in mitius*“ článku 21 nařízení MAR, ale připomíná, že podle článku 6 EÚLP, jak jej vykládá Evropský soud pro lidská práva, stačí, že je vyšetřovaná osoba podrobně informována o povaze a důvodu

obvinění, které proti ní bylo vzneseno, to znamená o věcné správnosti skutkových zjištění, které jsou jí vytýkány, a o jejich právní kvalifikaci.

- 34 Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) rozhodl, že bez ohledu na chybějící odkaz na článek 21 nařízení MAR, který byl zpětně použitelný, bylo oznámení vytýkaných skutečností adresované A dostatečně přesné pro potřeby jeho obhajoby. Uvedený žalobní důvod tedy také zamítl.

B. Žalobní důvody vycházející z věcné správnosti skutkových zjištění vytýkaných A

- 35 A namítá, že mu nepříslušelo rozhodovat o zveřejnění svých zpráv z finančních trhů, a že tedy neměl k dispozici informaci, jejíž poskytnutí je mu vytýkáno. Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) dospěl k závěru, že existuje soubor závažných, přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které jednoznačně prokazují, že A měl dne 8. června 2011 nejpozději v 16:06 k dispozici informaci o tom, že na „Mail Online“ bude zveřejněna jeho zpráva z finančních trhů z téhož dne, který se týkal společnosti Hermès, a obdobně dne 12. června 2012 nejpozději v 16:36 věděl o nadcházejícím zveřejnění své zprávy týkající se společnosti Maurel & Prom.
- 36 Pokud jde o sdělení dotčených informací ohledně nadcházejícího zveřejnění zpráv z finančních trhů na internetu, které se týkaly společnosti Hermès a společnosti Maurel & Prom, konstatoval Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži), že
- existuje soubor závažných, přesných a shodujících se nepřímých důkazů, které jednoznačně prokazují, že A sdělil dne 8. června 2011 v odpoledních hodinách B informaci, že na internetu budou zveřejněny jeho zprávy z finančních trhů týkající se společnosti Hermès;
 - že shromážděné nepřímé důkazy nepostačují k tomu, aby jednoznačně prokázaly, že A sdělil dne 8. června 2011 C informaci o tom, že na internetu budou zveřejněny jeho zprávy z finančních trhů týkající se společnosti Hermès;
 - existuje soubor závažných, přesných a shodujících se nepřímých důkazů, z nichž jednoznačně vyplývá, že A informoval dne 12. června 2012 C o tom, že na internetu budou zveřejněny jeho zprávy z finančních trhů týkající se společnosti Maurel & Prom.

VII. K nezbytnosti položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku

A. K pojmu „důvěrná informace“

1. Hlavní argumenty účastníků řízení

- 37 A nesouhlasí s tím, že je informace týkající se nadcházejícího zveřejnění novinového článku pojednávajícího o zvěstech z trhu považována za důvěrnou informaci.
- 38 Zprvė tvrdí, že uvedená kvalifikace je neslučitelná s pojmem „vedlejší zasvěcená osoba“ ve smyslu čl. 622–2 druhého pododstavce RGAMF, jelikož nebylo prokázáno, že B a C, kteří jsou v napadeném rozhodnutí považováni za vedlejší zasvěcené osoby, měli jakoukoli vazbu na emitenta dotčených cenných papírů nebo na deník, který zajistil zveřejnění jeho článků, a tudíž že věděli nebo měli vědět, že dotčená informace představovala důvěrnou informaci.
- 39 Zadruhé má za to, že uvedená kvalifikace je neslučitelná s povahou povolání finančního novináře. V tomto ohledu připomíná, že jádrem činnosti finančního novináře je shromažďovat zvěsti kolující na trzích s cílem vyhledávat potenciální aktuální témata a hovořit o nich jak se zdroji, tak s mnoha osobami v rámci redakčního týmu, s ohledem na případnou možnost sepsání článku. Domnívá se, že sporná kvalifikace vede k závěru, že každý finanční novinář jen proto, že zveřejňuje články týkající se trhu, systematicky vytváří důvěrné informace, a to bez ohledu na neexistenci jakékoli vazby na dotčeného emitenta, což podle něj vede k přeměně finančního tisku na „výrobce důvěrných informací“ a redakce na „okruh zasvěcených osob“. Uvádí, že takováto kvalifikace směřuje k tomu, že činnost finančních novinářů bude postavena na roveň činnosti odborníků, kteří přicházejí ve značné míře do kontaktu s důvěrnými informacemi (emitenti, kanceláře provádějící finanční analýzy, společnosti spravující portfolia, poskytovatelé provádějící sondování trhu atd.), a kteří jsou z tohoto důvodu pod dohledem AMF a podléhají přísným povinnostem v oblasti zjišťování a spravování pohybu důvěrných informací (interně i externě).
- 40 Zatřetí A poukazuje na to, že zveřejnění nemůže zakládat důvěrnou informaci, pokud žádnou takovou informaci neobsahuje. Má za to, že v projednávané věci neodpovídá obsah dotčených článků požadavku na přesnou povahu informace, neboť uvedené články pojednávají o pouhých zvěstech na trhu. V tomto ohledu připomíná, že je obecně připouštěno, že zvěst nemůže představovat důvěrnou informaci z důvodu její neurčitosti, pokud jde o její původ, kdy tato neurčitost vyvolává pochybnosti o její pravosti, a to i přesto, že zveřejnění takové informace může trh zaujmout a mít vliv na cenu cenného papíru emitenta.
- 41 Začtvrté, a pouze pro úplnost, A tvrdí, že, bez ohledu na obsah dotčených článků, nebyla informace v projednávané věci, která se týkala nadcházejícího zveřejnění dotčených článků, informací přesné povahy, jelikož nebylo dopředu zřejmé, co bude zveřejněno, ani informací, která mohla ovlivnit cenu dotčených cenných

papírů, neboť neexistují důkazy o tom, že by byl jakožto finanční novinář zvláště známý, zejména v dotčených odvětvích s těmito produkty (luxusní zboží a ropa), ani o pověsti deníku „Mail Online“, který se netěší takovému vlivu jako „Financial Times“.

- 42 AMF uvádí, že *„článek 621–1 [RGAMF] nestanoví žádné omezení, pokud jde o povahu, obsah nebo původ informací, které lze kvalifikovat jako důvěrné, nevyžaduje u těchto informací, aby pocházely od emitenta, ale pouze aby se ho přímo či nepřímo týkaly a byly přesné, neveřejné a mohly mít významný dopad na cenu dotčených finančních nástrojů“*.
- 43 Kromě toho má za to, že v projednávané věci mohlo počínaje odpolednem dojít ke zveřejnění článků A na „Mail Online“ (zveřejněny během večera), takže informace týkající se tohoto zveřejnění, jejíž obsah byl navíc dostatečně přesný (z důvodu uvedení ceny možných nabídek k odkupu) na to, aby bylo možné na jeho základě učinit závěr ohledně možného účinku tohoto zveřejnění na cenu dotčených cenných papírů, byla informací přesné povahy od odpoledních hodin, kdy došlo ke sdělení této informace.
- 44 Závěrem dodává, že předchozí zveřejnění článků týkajících se připravovaných operací s cennými papíry společnosti Hermès a společnosti Maurel & Prom v jiných denících, nemělo za následek to, že by se informace, podle níž měl „Mail Online“ v nejbližší době zveřejnit zprávy z finančních trhů, jejichž autorem byl A a které popisovaly zvěsti kolující ohledně nabídky na odkup uvedených cenných papírů za konkrétní ceny, stala informací veřejné povahy. Naopak předchozí zveřejnění uvedených článků potvrzovalo věrohodnost těchto zpráv z finančních trhů, která vycházela už ze známosti A coby finančního novináře, takže informace o tom, že dojde k jejich zveřejnění, mohla být využita rozumným investorem, který bude sázet na to, že se uvedené zvěsti potvrdí nebo alespoň cena dotčených cenných papírů po zveřejnění uvedených článků stoupne.

2. *Odůvodnění žádosti, pokud jde o pojem „důvěrná informace“*

- 45 V projednávané věci je na předkládajícím soudu, aby určil, zda informace o nadcházejícím zveřejnění novinového článku, který přinášel zvěsti z trhu, může představovat důvěrnou informaci ve smyslu článku 621–1 RGAMF. Uvedená ustanovení RGAMF byla zrušena vstupem nařízení MAR v platnost.
- 46 Vzhledem k tomu, že zmíněný článek provádí čl. 1 bod 1 první pododstavec směrnice 2003/6, jak je upřesněný v čl. 1 odst. 1 a 2 směrnice 2003/124, je třeba jej vykládat v souladu s uvedenými ustanoveními těchto směrnic.
- 47 Jak připomněl Soudní dvůr ve dvou rozsudcích ze dne 28. června 2012, Geltl (C-19/11, EU:C:2012:397, bod 25), a ze dne 11. března 2015, Lafonta (C-628/13, EU:C:2015:162, bod 24), zahrnuje definice pojmu „důvěrná informace“ vyplývající z čl. 1 bodu 1 prvního pododstavce směrnice 2003/6 čtyři základní prvky, které se uplatní současně:

- zaprvé se jedná o informaci přesné povahy;
 - zadruhé tato informace nebyla uveřejněna;
 - zatřetí se přímo nebo nepřímo týká jednoho nebo více finančních nástrojů nebo jejich emitentů;
 - začtvrté kdyby byla tato informace uveřejněna, pravděpodobně by měla významný dopad na ceny dotyčných finančních nástrojů nebo na ceny odvozených finančních derivátů.
- 48 V projednávané věci není pochyb o tom, že dotčené informace naplňují druhý prvek definice. Nadcházející zveřejnění článků A přinášejících zvěsti z trhu, které se týkaly společností Hermès a Maurel & Prom, totiž nebylo předtím oznámeno. Trhy se s obsahem těchto článků seznámily až v okamžiku jejich zveřejnění, přičemž je třeba upřesnit, že dřívější zveřejnění několika článků nepřiznalo veřejnou povahu těmto informacím, podle nichž měl „Mail Online“ zveřejnit dne 8. června 2011 a 12. června 2012 dva články pana A pojednávající o zvěstech, které se týkaly nabídky LVMH na odkoupení cenných papírů Hermès za cenu 350 eur, a o zvěstech, které se týkaly nabídky na odkoupení cenných papírů společnosti Maurel & Prom za cenu 19 eur.
- 49 Je rovněž nesporné, že dotčené informace splňují třetí z uvedených prvků definice. Uvedené informace se totiž týkají nadcházejícího zveřejnění novinového článku, který popisuje zvěsti na trhu ohledně operací týkajících se společností Hermès a Maurel & Prom. Tyto informace se tedy přímo či nepřímo týkají jednoho nebo více emitentů finančních nástrojů.
- 50 Pokud jde o čtvrtý prvek, definuje ho čl. 1 odst. 2 směrnice 2003/124 jako „*informaci, kterou by rozumný investor pravděpodobně použil jako součást základu pro svá investiční rozhodnutí*“.
- 51 Předkládající soud s odkazem na bod 1 odůvodnění uvedené směrnice připomíná, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 23. prosince 2009, Spector Photo Group a Van Raemdonck (C-45/08, EU:C:2009:806, bod 69), upřesnil, že „*v souladu s účelem směrnice 2003/6 je třeba tuto způsobilost významně ovlivnit cenu posuzovat a priori s ohledem na obsah dotčené informace a na kontext, do něhož zapadá*“ a že „*k určení toho, zda určitá informace je, či není důvěrná, tedy není nezbytné zkoumat, zda její zpřístupnění mělo skutečně významný dopad na cenu finančních nástrojů, jichž se týká*“. Ve svém stanovisku k věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek (Spector Photo Group a Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:534, body 96 a 97), měla generální advokátka J. Kokott za to, že je-li třeba určit „*ex ante, zda může informace ovlivnit cenu*“, může být „*rozsah pohybu cen po uveřejnění [...] informace [...] indicií pro význam a potenciál [uvedené] informace*“.

- 52 Dotčené informace o nadcházejícím zveřejnění článků A, které přinášely zvěsti týkající nabídek odkupu cenných papírů společností Hermès a Maurel & Prom za podstatně vyšší cenu, než byl uzavírací kurz předchozího dne, navazovaly v projednávané věci na nedávné zveřejnění novinových článků, zejména ve „*Financial Times*“, které zmiňovaly jednak možné navýšení podílu skupiny LVMH na kapitálu společnosti Hermès, jednak možnou přípravu zpětného odkupu akcií společnosti Maurel & Prom.
- 53 V uvedeném kontextu mohly být dotčené informace použity rozumným investorem jako součást základu jeho investičních rozhodnutí týkajících se cenných papírů Hermès a Maurel & Prom.
- 54 Je ostatně nutno konstatovat, že uvedené cenné papíry zaznamenaly po zveřejnění článků A významné pohyby kurzu. Tato skutečnost potvrzuje „*ex post*“, že dotčené informace naplňují „*ex ante*“ čtvrtý prvek zakládající důvěrnou informaci.
- 55 Dále je třeba určit, zda mohou tyto informace splňovat první kritérium, které se týká přesné povahy informace.
- 56 Z čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/124 v tomto ohledu vyplývá, že informace se považuje za informaci přesné povahy, pokud splňuje obě následující podmínky současně:
- uvedená informace musí zmiňovat „*souhrn okolností, který existuje nebo u kterého lze rozumně očekávat, že bude existovat, nebo událost, k níž došlo nebo u níž lze rozumně očekávat, že k ní dojde*“;
 - uvedená informace musí být „*dostatečně konkrétní, aby bylo možné na jejím základě dojít k závěru ohledně možného dopadu takového souhrnu okolností či takové události na ceny finančních nástrojů nebo odvozených finančních derivátů*“.
- 57 Informace dotčené v projednávané věci se týkají jednak nadcházejícího zveřejnění (dne 8. června 2011) článku A, který se týkal zvěstí kolujících ohledně cenných papírů Hermès, na „*Mail Online*“, a jednak nadcházejícího zveřejnění (dne 12. června 2012) článku téhož novináře, který se týkal zvěstí kolujících ohledně cenných papírů Maurel & Prom, na téže internetové stránce.
- 58 Vzhledem k tomu, že tyto informace zmiňují událost – budoucí zveřejnění novinového článku – u níž lze rozumně očekávat, že k ní dojde, splňují první podmínku stanovenou v čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/124 k tomu, aby mohly být kvalifikovány jako informace přesné povahy.
- 59 Naproti tomu vyvstává otázka, zda splňují druhou podmínku.
- 60 Pro zodpovězení této otázky je nezbytné určit, zda k tomu, aby informace týkající se budoucího zveřejnění novinového článku byla dostatečně přesná ve smyslu čl.

1 odst. 1 směrnice 2003/124, musí být dostatečně přesný ve smyslu téhož ustanovení i samotný obsah článku.

- 61 Soudní dvůr ve výše uvedeném rozsudku ze dne 11. března 2015, Lafonta (C-628/13, EU:C:2015:162, bod 31), upřesnil smysl a rozsah této druhé podmínky, když uvedl, že z čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/124 lze usuzovat, že informace má být „*dostatečně konkrétní nebo specifická, aby mohla představovat základ, který umožní posoudit, zda souhrn okolností či událost, která je jejím předmětem, může mít dopad na ceny finančních nástrojů, jichž se informace týká*“, takže uvedený článek „*z pojmu ‚důvěrná informace‘ vylučuje pouze vágní či obecné informace, které neumožňují vyvodit žádný závěr, pokud jde o jejich možný dopad na ceny dotčených finančních nástrojů*“.
- 62 Zdá se přitom, že zvěst patří z povahy věci do kategorie „*vágní[ch] či obecn[ých] informac[í], které neumožňují vyvodit žádný závěr, pokud jde o jejich možný dopad na ceny dotčených finančních nástrojů*“.
- 63 Ve svém stanovisku ve věci Geltl (C-19/11, EU:C:2012:153) generální advokát P. Mengozzi mimo jiné uvedl, že „*[i]nformace nebude tudíž přesná, pokud je třeba událost rozumně považovat za nemožnou nebo nepravděpodobnou, když chybí nutný prvek rozumnosti, jelikož se například něco proslýchá, nebo je informace natolik neurčitá, že nelze na jejím základě dojít k závěru ohledně možného dopadu na obchodování s dotčenými finančními nástroji nebo odvozenými finančními deriváty*“ (podtržením zvýraznil cour d’appel de Paris).
- 64 Vystává tedy otázka, zda skutečnost, že novinový článek, jehož nadcházející zveřejnění představuje dotčenou informaci, spočívá ve zprostředkování zvěsti z trhu, ze své podstaty vylučuje, aby uvedená informace mohla být považována za důvěrnou informaci, nebo zda je naopak taková kvalifikace v závislosti na okolnostech možná.
- 65 V tomto ohledu se předkládající soud s ohledem na zvláštnosti projednávané věci táže, zda má vliv na posouzení přesné povahy dotčené informace okolnost, že novinový článek, který poukazuje na zvěsti kolující na trhu, uvádí cenu možné veřejné nabídky odkupu akcií.
- 66 Klade si rovněž otázku, zda může odpověď na otázku ovlivnit známost novináře, o jehož článek se jedná, a pověst deníku, který uvedený článek zveřejnil.
- 67 Konečně si předkládající soud klade otázku, zda je zapotřebí, vzhledem k tomu, že cenné papíry Hermès a Maurel & Prom zaznamenaly po zveřejnění článků A významné pohyby kurzu, vzít při posuzování skutečnosti, zda informace o nadcházejícím zveřejnění článku splňuje požadavek přesné povahy, v úvahu i okolnost, že se prokáže, že novinový článek, který přinášel zvěsti z trhu, skutečně měl „*ex post*“ významný vliv na cenu cenného papíru, jehož se zvěsti týkaly.
- 68 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr dosud neměl příležitost vyjádřit se ke všem těmto otázkám, které jsou pro výsledek sporu určující, je třeba mu předložit žádost

o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 1 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2003/6 a čl. 1 odst. 1 směrnice 2003/124, a to v souladu se zněním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku.

B. Ke vzájemnému vztahu a výkladu článků 10 a 21 nařízení MAR

69 Následující úvahy jsou uvedeny pouze pro případ, že by Soudní dvůr odpověděl na výše uvedené otázky v tom smyslu, že taková informace, jako je informace, která je předmětem projednávané věci, může splňovat požadavek na přesnou povahu.

1. Argumenty účastníků řízení

70 A nesouhlasí s posouzením provedeným výborem pro ukládání sankcí, které vylučuje použití článku 21 nařízení MAR a podle něhož, jestliže bylo jediným účelem rozhovoru mezi A na jedné straně a jeho zdroji C a B na straně druhé, který se týkal zvěsti kolujících ohledně podání nabídky na odkup akcií za určitou cenu, zpřístupnění této zvěsti veřejnosti, takže rozhovor proběhl „pro účely žurnalistiky“ ve smyslu uvedeného článku, nebylo tomu tak v případě poskytnutí důvěrné informace, která se týkala nadcházejícího zveřejnění zprávy z finančních trhů popisující na „Mail Online“ uvedené zvěsti a která byla určena pouze uvedeným zdrojům, a nikoli veřejnosti.

71 Na podporu použití článku 21 nařízení MAR ve svůj prospěch se A dovolává zaprvé judikatury Soudního dvora k výkladu článku 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, podle níž je třeba vykládat pojem „zpracování osobních údajů“ „výlučně pro účely žurnalistiky“ ve smyslu tohoto článku široce (rozsudky ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, body 56 a 61, a ze dne 14. února 2019, Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, body 51 a 53). Uvádí, že telefonické rozhovory, během nichž informoval své zdroje o nadcházejícím zveřejnění svých článků, se uskutečnily v rámci výkonu jeho novinářské činnosti.

72 Zadruhé A tvrdí, že tím, že AMF omezuje použití článku 21 nařízení MAR pouze na případ, kdy má být dotčená informace zveřejněna, nejenže popírá zásadní úlohu zdrojů při výkonu novinářské činnosti, ale v širším smyslu též omezuje činnost novináře na publikování článků, čímž pomíjí řadu předběžných etap, které jsou nezbytné pro vydání článku (vyhledávání témat, shromažďování informací, dokumentace, zpracování atd.), ať už je uvedený článek nakonec zveřejněn či nikoliv.

73 Zatřetí tvrdí, že výklad článku 21 nařízení MAR přijatý v napadeném rozhodnutí popírá existenci zvýhodněného režimu, který je formou výjimky přiznán novinářům, tím, že vede k uplatnění obecného režimu stanoveného článkem 10 tohoto nařízení. Poukazuje na to, že uvedený článek 10 stanoví obecnou zásadu

pro oprávněnost sdělení důvěrné informace, pokud k němu dochází „v rámci běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností“, a že tato podmínka byla Soudním dvorem vyložena restriktivně v tom smyslu, že vyžaduje nejen existenci úzké vazby mezi sdělením a výkonem zaměstnání, povolání nebo plněním povinností, ale takové sdělení musí rovněž být pro výkon povolání nezbytně nutné a přiměřené (rozsudek ze dne 22. listopadu 2005, Grøngaard a Bang, C-384/02, EU:C:2005:708, body 31 a 34). Z uvedené judikatury dovozuje, že výklad článku 21 nařízení MAR použitý v napadeném rozhodnutí, tím, že požaduje, aby bylo posouzeno, zda bylo dotčené sdělení nezbytné k informování veřejnosti novinářem, vede v projednávané věci zpět k aplikaci obecného režimu namísto zvláštního a odchylného režimu použitelného na novináře.

- 74 Kromě toho A připomíná, že je nesporné, že on ani žádná osoba s ním úzce propojená, neměli z předání tvrzených informací sebemenší prospěch, a že mu ani nelze vytýkat jakýkoli úmysl uvést trh v omyl, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu dotčených cenných papírů. Z toho dovozuje, že sporná situace nespadá pod výjimky ze zvláštního režimu použitelného na novináře uvedeného v článku 21 nařízení MAR.
- 75 Mimoto připomíná, že z uvedeného zvláštního režimu vyplývá, že dotčená pochybení je třeba posuzovat ve světle pravidel a záruk vyplývajících ze svobody tisku a anglického práva použitelného na novináře. Tvrdí, že mu nelze přičítat jakékoli porušení pravidel upravujících povolání novináře, jelikož článek 13 etického kodexu vydaného Independent Press Standards Organization¹ (což je nezávislý regulátor tisku ve Spojeném království, jehož členem byl v době rozhodné z hlediska skutkového stavu i „Daily Mail“, dále jen „IPSO“), jehož se dovolává AMF, novinářům pouze zakazuje předávat, před jejich zveřejněním, získané finanční informace, nikoli informaci o výběru tématu článku, která již z podstaty věci nepochází od třetí osoby, ale vychází od samotného novináře. Na základě toho A uzavírá, že by měl být zproštěn obvinění.
- 76 V odpovědi na výše uvedené AMF uvádí, že shromažďování informací, které měl A k dispozici od svých zdrojů (C a B), nevyžadovalo, aby A těmto zdrojům potvrdil, že zmíní dotčené zvěsti ve svých člancích. Proto ke zpřístupnění uvedené informace ze strany A jeho zdrojům, tedy třetím osobám a nikoli veřejnosti, přestože k němu došlo v rámci výkonu jeho činnosti novináře, nedošlo „pro účely žurnalistiky“ ve smyslu článku 21 nařízení MAR, takže uvedené ustanovení se v projednávané věci nepoužije.
- 77 AMF podpůrně tvrdí, že i v případě, že by k tomuto zpřístupnění došlo „pro účely žurnalistiky“, nevyžaduje článek 21 nařízení MAR, aby porušení povinnosti bylo podmíněno nedodržením profesní normy, ale stanoví zvláštní způsoby posouzení takového pochybení, přičemž na základě znění uvedeného článku je třeba jej posoudit s ohledem na „pravidla týkající se svobody tisku a svobody projevu

¹ – Poznámka autora shrnutí: <https://www.ipso.co.uk/editors-code-of-practice/>

v ostatních sdělovacích prostředcích a na pravidla nebo kodexy, jimiž se řídí výkon novinářské činnosti“.

78 AMF dále upřesňuje, že v projednávané věci uvádí etický kodex organizace IPSO v článku 13 nadepsaném „Finanční žurnalistika“, ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, že „i když to zákon nezakazuje, novináři nesmí využít ve svůj prospěch finanční informace, které mají k dispozici, před jejich zveřejněním, ani tyto informace poskytnout jiným osobám“. Tvrdí, že uvedená ustanovení dokládají, spolu s ustanovením článku 11 Listiny základních práv Evropské unie a článku 10 EÚLP, povinnost novinářů nepřekročit určité meze, které souvisejí zejména s nutností zabránit zpřístupnění důvěrných informací. Uvádí, že shledání protiprávnosti zveřejnění dotčených informací nepředstavuje nepřiměřený zásah do práva na svobodu projevu. Z toho za použití článku 21 nařízení MAR dovozuje, že uvedeným poskytnutím informací došlo k porušení povinnosti zdržet se jednání uvedeného v člancích 622–1 a 622–2 RGAMF.

2. Odůvodnění předkládacího rozhodnutí, pokud jde o vzájemný vztah a výklad článků 10 a 21 nařízení MAR

79 Jak již bylo uvedeno, je ve smyslu oznámení vytýkaných skutečností, které bylo zasláno A, kladeno této osobě za vinu, že v rozporu s články 622–1 a 622–2 RGAMF porušila povinnost nezpřístupnit důvěrnou informaci.

80 Uvedený článek prováděl ustanovení čl. 2 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 2003/6, která jsou nyní v podstatě obsažena v čl. 10 odst. 1 nařízení MAR.

81 Článek 622–2 RGAMF zajišťoval provedení ustanovení čl. 2 odst. 1 a článku 4 směrnice 2003/6, která jsou v současné době zahrnuta do čl. 8 odst. 4 nařízení MAR.

82 Nedovolené zpřístupnění důvěrné informace ve smyslu výše uvedeného čl. 10 odst. 1 je zakázáno v čl. 14 písm. c) nařízení MAR, který stanoví: „*Je zakázáno [...] nedovoleně zveřejnit vnitřní informaci.*“

83 Je nesporné, že článek 21 nařízení MAR zavádí zvláštní režim, jehož cílem je sladit boj proti zneužívání trhu s požadavky vyplývajícími ze svobody tisku.

84 V projednávané věci rovněž není sporu o tom, že A byl v době rozhodné z hlediska skutkového stavu novinářem a že sporná situace nespadá pod případy vyloučené v čl. 21 písm. a) a b) nařízení MAR.

85 Není totiž prokázáno, a dokonce ani tvrzeno:

- že A nebo osoby s ním úzce propojené by přímo či nepřímo získali výhodu nebo prospěch z dotčeného zveřejnění (případ uvedený v písm. a);

- že by měl A v úmyslu uvést tímto zveřejněním trh v omyl, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančních nástrojů (případ uvedený v písm. b).
- 86 Z toho vyplývá, že za předpokladu, že dotčené informace byly zveřejněny „pro účely žurnalistiky“, lze článek 21 nařízení MAR v projednávané věci použít.
- 87 Cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) se v první řadě zamýšlí nad tím, jak je třeba vykládat pojem zveřejnění „pro účely žurnalistiky“ ve smyslu uvedeného článku. Konkrétně se uvedený soud táže, zda ke zpřístupnění informace novinářem o nadcházejícím zveřejnění jeho článku pojednávajícího o zvěstech na trhu jednomu ze svých obvyklých zdrojů může dojít „pro účely žurnalistiky“ ve smyslu článku 21 nařízení MAR.
- 88 Soudní dvůr ve výše uvedeném rozsudku ze dne 16. prosince 2008, Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia (C-73/07, EU:C:2008:727, body 56 a 61) upřesnil smysl obdobné formulace („výlučně pro účely žurnalistiky“) uvedené v článku 9 směrnice 95/46. Soudní dvůr konstatoval, že za činnosti vykonávané „výlučně pro účely žurnalistiky“ je třeba považovat činnosti, jejichž jediným účelem je zpřístupnit veřejnosti informace, názory či myšlenky. Tato definice byla převzata výše uvedeným rozsudkem ze dne 14. února 2019, Buivids (C-345/17, EU:C:2019:122, bod 53).
- 89 Soudní dvůr vycházel ve výše uvedených rozsudcích Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia (body 52 až 56) a Buivids (body 50, 51, 63 a 64) ze zjištění, že článek 9 směrnice 95/46 má za cíl uvést do souladu dvě základní práva, a sice právo na ochranu soukromí na jedné straně a právo na svobodu projevu na straně druhé, když rozhodl, že má-li být zohledněn význam, jenž má svoboda projevu v každé demokratické společnosti, je třeba s ní související pojmy, včetně pojmu „žurnalistika“, vykládat široce, přičemž dodal, že má-li být dosaženo rovnováhy mezi oběma základními právy, ochrana základního práva na soukromí vyžaduje, aby se výjimky či omezení ochrany osobních údajů stanovené zejména v článku 9 směrnice 95/46 prováděly v mezích toho, co je naprosto nezbytné.
- 90 Článek 21 nařízení MAR si stejným způsobem klade za cíl sladit obecný zájem se základním právem, a sice obecný zájem spočívající v boji proti zneužívání trhu za účelem zajištění integrity finančních trhů Unie a posílení důvěry investorů v tyto trhy na jedné straně (v tomto smyslu k účelu směrnice 2003/6, zejména výše uvedené rozsudky ze dne 23. prosince 2009, Spector Photo Group a Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, bod 47, a ze dne 11. března 2015, Lafonta, C-628/13, EU:C:2015:162, bod 21), a základní právo na svobodu projevu, jehož součástí je svoboda tisku, na straně druhé.
- 91 S ohledem na tyto úvahy si cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) klade otázku, zda účel článku 21 nařízení MAR a význam, který má svoboda tisku v každé demokratické společnosti, vyžaduje, aby byl pojem „zveřejnění „pro účely žurnalistiky““ ve smyslu uvedeného článku vykládán široce.

- 92 Předkládající soud si v této souvislosti dále klade otázku, zda pojem „zveřejnění *pro účely žurnalistiky*“ ve smyslu článku 21 nařízení MAR má stejný význam jako pojem šíření informací „*novináře[m] jednající[m] v rámci výkonu povolání*“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 písm. c) směrnice 2003/6, bez ohledu na rozdíly v terminologii použité v těchto dvou člancích.
- 93 Uvedený článek totiž zavedl zvláštní režim, jehož účelem bylo rovněž sladit boj proti zneužívání trhů s požadavky vyplývajícími ze svobody tisku, přičemž tento režim byl vyhrazen pouze pro určitá jednání, jež mohou manipulovat trhem, a sice pro šíření informací, které dávají nebo jsou způsobilé dávat nesprávné nebo zavádějící signály týkající se finančních nástrojů, včetně rozšiřování zvěstí nebo šíření nepravdivých či zavádějících informací.
- 94 S ohledem na společný účel čl. 1 bodu 2 písm. c) směrnice 2003/6 a článku 21 nařízení MAR se předkládající soud táže, zda k tomu, aby bylo možné konstatovat, že ke zveřejnění důvěrné informace došlo „*pro účely žurnalistiky*“ ve smyslu článku 21 nařízení MAR, postačuje, že tato informace byla zpřístupněna v rámci výkonu činnosti novináře.
- 95 Kromě toho si cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) klade otázku, zda výklad pojmu „zveřejnění *pro účely žurnalistiky*“ závisí zejména na tom, zda novinář, který je pod článkem pojednávajícím o zvěstech na trhu podepsaný, získal informace o těchto zvěstech od jednoho ze svých obvyklých zdrojů nebo zda zpřístupnění informace tímto novinářem o nadcházejícím zveřejnění jeho článku bylo užitečné k objasnění věrohodnosti takových zvěstí ze strany uvedeného zdroje.
- 96 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr zatím neměl příležitost vyjádřit se k výkladu pojmu „zveřejnění *pro účely žurnalistiky*“ ve smyslu článku 21 nařízení MAR, je třeba položit mu v této věci předběžnou otázku.
- 97 Zadruhé se předkládající soud zabývá vztahem mezi článkem 21 a čl. 10 odst. 1 nařízení MAR.
- 98 Ze znění článku 21 totiž vyplývá, že zvláštní režim, který tento článek zavádí, je určený „*[p]ro účely článku 10*“ nařízení MAR. Tento výslovný odkaz na výše zmíněný článek 10 naznačuje, že cílem článku 21 není stanovit odlišnou úpravu, jak tvrdí A, ale upřesnit kritéria pro posouzení oprávněnosti či neoprávněnosti zveřejnění důvěrné informace „*pro účely žurnalistiky*“ v rámci obecného režimu upraveného v článku 10, který se použije bez ohledu na účel zveřejnění.
- 99 Uvedený výklad však není jednoznačný a Soudní dvůr dosud neměl příležitost vyjádřit se ke vztahu mezi těmito dvěma ustanoveními.
- 100 V této věci je tedy třeba položit Soudnímu dvoru předběžnou otázku.
- 101 Zatřetí, za předpokladu, že článek 21 není zvláštním ustanovením vůči článku 10 nařízení MAR, a posledně uvedený článek by tedy v každém případě byl

v projednávaném sporu použitelný, klade si cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži) otázku ohledně výkladu, který je třeba přijmout.

- 102 Přestože se Soudní dvůr dosud nezabýval výkladem tohoto článku, vyložil článek 3 směrnice Rady 89/592/EHS ze dne 13. listopadu 1989 o koordinaci právních předpisů o obchodování zasvěcených osob, která je v současné době zrušena. Tento článek, který byl téměř doslovně převzat do článku 3 směrnice 2003/6, byl dále téměř v totožném znění převzat článkem 10 nařízení MAR, když stanovil zásadu zákazu sdělení důvěrné informace třetí osobě a zároveň upravoval výjimku z této zásady v případě, že k takovému zpřístupnění dojde „v rámci běžného výkonu [...] zaměstnání, [...] povolání či [...] plnění povinností“.
- 103 Soudní dvůr ve svém výše uvedeném rozsudku ze dne 22. listopadu 2005, Grøngaard a Bang (C-384/02, EU:C:2005:708, body 31 a 34) přistoupil k restriktivnímu výkladu této výjimky, když upřesnil, že její uplatnění je podmíněno vymezením úzké vazby mezi sdělením dotčené důvěrné informace a výkonem zaměstnání, povolání či plnění povinností osoby, která ji sdělila, což znamená, že takové sdělení je odůvodněno pouze tehdy, pokud je nezbytně nutné k výkonu zaměstnání, povolání nebo plnění povinností a zachovává zásadu proporcionality. V témže rozsudku (body 39 a 40) Soudní dvůr dále upřesnil, že uvedená výjimka musí být posouzena s ohledem na zvláštnosti použitelného vnitrostátního práva a že při neexistenci harmonizace toho, co spadá do rámce běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností, závisí toto posouzení do značné míry na pravidlech upravujících tyto otázky v různých vnitrostátních právních systémech, avšak okolnost, že dotčené sdělení je povoleno použitelným vnitrostátním právním řádem, nevyklučuje povinnost splnit již uvedené podmínky nezbytnosti a přiměřenosti.
- 104 Zdá se, že článek 21 nařízení MAR, jehož ustanovení jsou uvozena „[p]ro účely článku 10“, odpovídá logice posouzení, která do značné míry závisí na pravidlech použitelných v členských státech, přičemž tato pravidla mají určit, co spadá do rámce běžného výkonu zaměstnání, povolání nebo plnění povinností. Zdá se také, že článek 21 tím, že odkazuje na „pravidla týkající se svobody tisku“ a na „pravidla nebo kodexy, jimiž se řídí výkon novinářské činnosti“, zmírňuje nebo zpřesňuje, zejména pro novináře, kritéria posouzení, která Soudní dvůr stanovil ve výše uvedeném rozsudku Grøngaard a Bang s cílem určit, zda se na sdělení důvěrné informace třetí osobě může vztahovat výjimka stanovená článkem 3 směrnice 89/592 (a v podstatě převzatá článkem 3 směrnice 2003/6 a následně článkem 10 nařízení MAR).
- 105 Bylo by užitečné, pokud by Soudní dvůr upřesnil, zda výklad článku 3 směrnice 89/592 přijatý ve výše uvedeném rozsudku Grøngaard a Bang lze použít i pro výklad článku 10 nařízení MAR, takže ke zveřejnění důvěrné informace může „v rámci běžného výkonu povolání“ novináře dojít pouze tehdy, pokud je to k výkonu tohoto povolání nezbytně nutné a v souladu se zásadou proporcionality.

106 Takové upřesnění bude v projednávané věci prospěšné, neboť na rozdíl od toho, co tvrdí AMF, není pochyb o tom, že A zpřístupněním dotčených informací neporušil článek 13 IPSO.

107 Tento článek, nadepsaný „Finanční žurnalistika“, ve znění platném v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, totiž uvádí:

„I když to zákon nezakazuje, novináři nesmí využít ve svůj prospěch finanční informace, které mají k dispozici, před jejich zveřejněním, ani tyto informace poskytnout jiným osobám.“

108 Uvedený článek se omezuje na to, jak správně poukazuje A, že zakazuje finančnímu novináři sdělovat, před jejich zveřejněním, finanční informace, které obdržel, a nikoliv informace o výběru tématu článku, pod kterým bude podepsán, které již z povahy věci nepředstavují informace získané od třetí osoby, ale pochází od něj samotného. Totéž platí pro informaci o nadcházejícím zveřejnění jeho článku k tomuto tématu.

109 Kromě toho není prokázáno, že A tím, že dotčené informace sdělil B a C, překročil meze svobody tisku zaručené článkem 10 EÚLP a článkem 11 Listiny.

110 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr dosud neměl příležitost vyjádřit se k výkladu článku 10 nařízení MAR, je třeba se na něj s touto otázkou obrátit.